

DRINKING ON PURIM

What's It All About??

Source Materials
Rabbi Efrem Goldberg
reg@brsonline.org

① מנהיג :S
MEGIUA 7b

One is obligated to become intoxicated with wine on Purim,^[9] עד מיחייב איניש לבסומי בפוריא - אמר רבא - until one does not know the difference between cursed is Haman and blessed is Mordechai.^[10]

The Gemara cites a related incident:
Rabbah and R' Zeira had the Purim feast together. They became intoxicated. Rabbah arose and slew R' Zeira. The next day, [Rabbah] prayed for mercy on R' Zeira's behalf and revived him. The following year [Rabbah] asked [R' Zeira]: Let master come and we will have the Purim feast together. [R' Zeira] answered him: Not every time does a miracle occur.^{[11] [12]}

MAHARSHA ② מנהיג (ס)

: קם רבה שחטיה לרבי זירא ט' . דנר תמוה הוא לפרשו כפשטיה ונראה דר"ל כטיון שחטיה להנבזיה חמרא וכפיייה לשמות יוסר מדאי עד שחלה ונסה לתום ולכך נקטיה בלשון שחטיה דשמיית טיון נקרא פ"ש הגרון תקום שחטיה כמ"ש תמלא גרונס של ת"ח יין וקאמרי דהחפלו עליו שלא ימות תחולי זה עד שנתרפא ומי ומליט במקלה ובמלמוד לשון מי מלשון רפואה :

RAN QUOTING R. EFRAIM ③ רן קלל ל' אברים

מיחייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ברוך מרדכי לארור המן. דאמרינן בגמ' * דמיחייב למימר ברוך מרדכי ארור המן ברוכה אסתר ארורה זרש [גם] חרבוה וזכר לטוב ומיחייב לבסומי עד דלא ידע מאי קאמר וכחב רביט חפרים ז"ל מהא דקס רבה ושחטיה לר' זירא כדאי בגמ' אידחי ליה מימרא [א] דרבא ולא שפיר דמי למטעד הכי

MEIRI ④ מנהיג (ס)

נדהו כל אותם הדברים. ולענין ביאור מידת זה שאמרו בין ארור המן וכי, הוא ממה שאמר בתלמוד המערב²⁷⁰ שצריך לומר אחר מקרא מגלה ארור המן ברוך מרדכי ברוכה אסתר ארורה זרש, וכן שצריך לומר חרבונה וזכר לטוב. ואמר שחייב להתבשם עד שלא ידע בבירור מה יאמר, אלא שכבר נדחית לדעתינו כמו שביארנו. וגדולי המהברים²⁷¹ כתבו עד שירדם, וכן לענין ביאור זה שאמר שחטיה לרבי זירא פ"י, מלשון שחטיה ר"ל שימעכו. ואחיייה מלשון החלימני והחייני²⁷². סעודת פורים אין עיקר שמחתה אלא ביום, שהרי נאמר ימי משתה ושמחה. ואם אכלה בלילה לא יצא ידי חובתו, הן לילה שמחתו יום הפורים, הן לילה שעבר הפורים²⁷³.

[ז' ע"ב] חיים אדם להרבות בשמחה ביום זה ובאכילה ובשתיה עד שלא יחסר שום דבר. ומ"מ אין אנו מצווין להשתכר ולהפחית עצמנו מתוך השמחה, שלא נצטוינו על שמחה של הוללות ושל טעות, אלא בשמחה של תענוג שיגיע מתוכה לאהבת השם ית' והודאה על הנסים שעשה לנו. ומה שאמר כאן עד שלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, כבר פירשו קצת גאונים²⁶⁸ שממה שהזכיר אחריו קם רבא²⁶⁹ שחטיה לרבי זירא

(ב) בפ"ק המנילה אמר רבא מחייב אינש לבסומי כפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי . רבא ורב זירא עבדו סעודת פורים בהדי הדדי איבסוס קס רבא שחטיה לרב זירא למחר בע"א רחמי ואחיייה לשנה א"ל ניטי מר וניעבד פורים בהדי הדדי א"ל לאו כל שעתא ושעתא מתרחש ניסא וכחבו בשס רבינו אפרים דמהך עובדא דקס רבא ושחטיה לר' זירא ארתיית צימרת רבא ולא ש"ד למעבד הכי ואין זה נכון דה"כ אמאי אישחמיט ר' זירא מלמעבד סעודה אהדדי ואלטרין לוי ליה לאו כל שעתא ושעתא מתרחש ניסא כיון שרחו שיגה קלקול עון שפיכת דמים מסיבת שיכרותם רהוי קיה להם נמוצ עינמם לבסומי כולי האי ומלשמות הלל יותר מעט מכדי הרגילים הלל משמע דאפ"ה היו משתכרים יותר מדאי ולהכי מייטי חלמודא ההוא עובדא לאשמוצינן דמימרת רבא כפשטא דמתחייב אינש לבסומי עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי ומיהו עתה שהדורות מקולקלים רהוי לתפוס סברת רבינו אפרים ז"ל ושלל לשמות הלל מעט קט יותר ממה שמורגל ב"ט ובוה יולא י"ה כיון שכוונתו לשמים כדי שלא להכשל ה"ו בשום מקרה רע וישא ברכה מאת ה' .

5
 ערי חצו
 (ס' ארצה)

וליידי דליירי סהס צפר"ס סקסע על רבינו אפרים צפסרז"ס פ"ק דמגילת דמייסי למסק סאי דסייב אינש לבסומי וכו' דכיון דאינש סכנה קס רבס סעי' נהצטל סדצר וסקסס פר"ס א"כ לשחא כדלמרי' רבא לר"ז סא נעציד ס"פ צסדדי ע"ע אער לאו כ"ע ושעתא מעדחיש ניסא סא מעובדא דלשחקד נהצטל סך דחייצ לבסומי ולא יתנסס ולא יתחק ע"ע : ולכאורס י"ל דצירו' אי סעודת פורים צפסנ מעסרי' אסר צנת דיעי פורים לריכיס סיסי' ניכר פעושס לשס פורים מעס"כ צפסנ אין סיכר ענג"א סק"י סרפ"ס וסכס צסולין קי"ח ע"א ע"י עדינפת לן מינש דכתיב וקרחת לצבת עלוכ עשות סעודת לכבוד ת"ס הוס כעץ סעודת צבת ולא ניכר ססיה לכויצ פורים ולירושלמי סכ"ל אסור דצפרנ ל' זירא דכד הוס עומני ליה לא אזיל רק עשוס אחיקורי סוא דעיקרי ציס ועצדי עוצא לכבודו צכל סזמניס וז"כ אין סעודת פורים ביכר וק' א"ך עצדי ר"ז ורצס ס"פ צסדדי ר"ל דק"ל דלא כסיכושלמי דספיר יס סיכר כיון פעשנס צחיוצ צסומי עם סאינו צפסר צבת ר"ע וזית' סיכרס מעס"ס עצדו צסדדי [כמו סכ' סלצוס לענין כסולין צפוריס דלא כנג"א סס"י סכל"ו] ולפ"ו לק"ע ק' פר"ה דלשחא כי סוס סדר וצעי לעיעבד סעוד' פורים צסדדי אער ר"ז מע"נ אי לא סקצסס וליכא סינוי צנוץ ססעודת א"כ א"י סעודת פורים ואי סהצקס לאו צבל שעתא מערסיס ניסא ולק"ע קו' פר"ס . אדצנא לפ"ו יס להציט רסיה לרבינו אפרים דא"ך עלה ע"ד ר"ז שסוס אדס לא יחכל סעודת פורים עם צ"צ מעני סקלנס הלל יצבדד צהדרי סדריס אע"כ עזוחס פעס נהצטלס עלוס דצקומי צפוריס ורק לסזמין ס"ס אללו אינו ככון עשוס סאינו ניכר וככ"ל : ויס לדוסק ולוער סאין סש"ס סכנס' עם צ"צ דלצו גס צסס וגי"קי אהדדי דק רע"ס אסריס סערצ"ש סהעורכת ושעסס איכא סכנס וחסס פ"ק דמגילת אערי' מעפסס ומעפססם לחסוי' עספסות קסונס ולוי"ס סעצטליס מצדלתן וכו' וסנס רע"י צפי' מגלס כ' ע"ד פסור סיחלסמו מעפסוס וישעסו צפוריס וז"כ ק' מנ"ל לס"ק ללמוד חס דמעצליס עצודתן סא אפסר לסרע כפסובו אע"כ ס"ל לס"ק כיון דעלוס לבסומי אין ככון לסחלסק מעפסוס מעפסות הלל כ"א עם צבי ציתו : וצנוקוס אסר כהצתי דצמק' צבת פרק מי סססטיד א"ל רבס חנס צחול עולדיס ואיני לא מנהל ולא עצס ולא חולן וא"ל חצ"י מר נעי עניס וקעיל ע"ס ואי סא עימח דחצ"י סוס צתכ עובדא דססרי' לר"ז ל"ל דלא סוס צעי לעיימכ מר נעי עסרי' לר"ז חול"ל עשוס דסדר אסי' ע"י ספלתו לא צעי למחלי צחול עולדיס ע"י לק"ע ק' רבינו אפרים די"ל ס"ל לסרי' ק' דסוער עלוס לא ידע דצר רע וע"י עלוס לבסומי לא יארע מעסול א"ך סיכי דסכיסח סזיקח כגון רבס דסוס בעולדיס לא עססי . סגנת סעלוס אצל מי סלא ידע צנפסו ססיה מל עולדיס א"ל לסוס לזס דחוליןן צתכ רוצל וסוער פס"ס ס' כדחי' עס צמק' צבת ע"ס ס' סוער ומנין לסוערי עלוחיו ואסחוס צצכת שעתה פורים כנלעס סיסס ונסס חוסצ יכפסו :

6
 חג סולת
 (א"ל א"ל ס' ק"ב)

EFRAIM יצחק (7) יד אפרים (עוף ארצה)

בש"ז ס"ק א' חייב אדם
שחט הוא שיהיה שרוי בשמחה כדכתיב ויין ישמח לבב אנוש ומחמת שיהיה שרוי בשמחה יהיה חרות ה' מעוזו ויהן תודות
לל ל' על כנס מתוך הרחבת הלב וע"ד שאתרו אגרבו חמרא אדרדקי כו' ולכן אין לו להשתכר יותר מדאי שיתבלבל דעהו
א יביר בתוקףהנס כלל וז"ש חייב אדם לבסומי בפוריח עד שלא ידע כו' כך עד הוא ולא עד בכלל ור"ל שגדול חיונו השתי"כרה לבסומי עד גבול דלא ידע

שמן הגבול הזה והלאה הוא ביעול כוונת חיונו שחייבו חכמים לבסומי כדי שיהן הלל וכודלם
שכיון שיתבלבל דעהו כ"כ דלא ידע בין ארור הבן כו' פשיטא שאין בו דעת

ותכונה לשבח ולפאר על תוקףהנס והתכונתו ליוו כבוקר ורחיתי כי נכונתו ומיושב
זכר מה שנס"ם פתחו לו ענין עיבוד דרכה ור"ל דעכדו סעודת פורים כהדרי כו' שלכאורה סוף

העשה לסהור וקנה פוסקים כ"כ
שהכוונה הוא שמה יש ללמוד שהיו
הלכה כרנא כהא ולפי מ"ש י"ל
דלדרכא מייחתי פיעתא תזה שמה
שקייכו לעשות אחוס ימי משהה ושחב'
גבול יש לו שלא ישחכר יוהר הדלי
דבא קמן דרכה ור"ז כו' ולפי שלא
נשמרו מלעבור הגבול בל הדבר לידי
סכנה לכך יש ליזהר שלא לבסומי רק
עד הגבול הזה דלא ידע כו' ולא יעבור:

SHUCHAN ANUCH (8) עוף (סי' ארצה ס"ו ד')

ב *גיח"ב איניש לבסומי בפוריח *עד דלא ידע (ד) בין ארור המן לברוך מרדכי:

RASHI (9) כול' (מזכה ס')

רווחא לבסימא שמים ריוח מלי
לדבר המתוק בתוך המעיים: פסלתי
סעודתייהו זה אכל עם זה בפורים
של שנה זו ובשניה סועד חברו עמו:
לאבסומי להשתכר בין: ואיכנסו
נשתכרו: נגס ולא אתו רכנן אימר
היום ולא בלא התלמידים לבית
המדרש:

R' YISROEL SALANTER (10) ר' ישראל סלנטר

ר' ישראל זללה"ה הי' רגיל להיות בפורים שיכור כשכרותו של לוט ממשי
ובמצב זה היה אומר כל היום בלי הרף חידושים בחריפות וגאונות להפליא בכל
הש"ס.

Tosfos (14) א"ל (מ"ה ס')

דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי. [בירושלמי] ארורה זרע ברוכה אסתר ארורים כל הרשעים ברוכים כל היהודים:

MAGEN AVRAHAM (15) א"ל (ס' ג"ג)

. ג אלא שיטחה
יותר וכו' וי"א שלא ידע לחשוב שארור
המן כגו' נרוך מרדכי

MAHARSHA (16) א"ל (ג"נ כ')

בפוריא טיין
פרש"י ומוס' עוד ו"ל פ"פ מ"ט פ"ק דמגילה דהייב אדם לנכומי בפוליא מד ללא ידע בין ארור
המן כו' עבדי רבנן דמשנין לומר דלא ידע גם אם הוא אינו מנוסס כל כך וידע:

RAMA (17) א"ל (ס' ג"ג ג')

הגה ויש אומרים דאין צריך להשתפר בל"ף, אלא ישפה יותר מלמודו (כל בו) [ב] [ה] ויישן, ומתוך שישן אינו יודע
בין ארור המן לברוך מרדכי* (מהר"ל). ואחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיבין לבו לשמים. ואין להתענות בפורים
(ו) מלבד תענית חלום. (ז) ועין לעיל סימן תקסח וסימן תקע. יש שנהגו ללבש בגדי שבת ויום טוב בפורים, וכן נכון (מהר"ל).
ונזהגים לעשות סעודת פורים (ח) לאחר (ג) מנחה, וערבית יתפללו בלילה, ומתפללים מנחה תחלה (ט) בעוד היום גדול,
ורב הסעודה צריכה להיות ביום (מנהגים), ולא כמו שנהגין להתחיל סמוך לערב ועקר הסעודה היא ליל ט"ו. ובשחל

MISHNA BERURIA (18) א"ל כ"ו כ"ה

. ב (ד) בין ארור המן. שנה מפלה ראשונה, שנטל
(ה) נקמה ובה ממנו, ועוד טובה ימרה מזה — גדלת מרדכי, שברכו
הקדוש ברוך הוא שצלה למעלה ראש, והנה קדם שושפתר נתן בודאי
תודה להשם יתברך על שתי הטובות, ועל כן אמרו חז"ל שלא יפסיק מלתן
שבת על זה בשמחה, עד שיבוא לידי כך שלא יבחיין עוד מה בין טובה זו
לזו. ועין באלה זוטא, דמכל מקום יראה להיות זהיר בענין גטילת ימים וברכת המוציא וברכת המזון ויהיה שמחה של מצוה. ועין בפריימגדים
שכתב, דענין סעודת פורים ומתנות לאביונים ומשלוח מנות אפשר דצריך פננה על זה לשם מצוה: (ה) ויישן, ומתוך שישן וכו'. וכן ראוי
לעשות [פמ"ג]:

BIUR HALACHA (19) ג"א ו"כ

עד דלא ידע וכו'. וזה לשון
הפאירי: תיב אדם להרבות בשמחה ביום זה ובאכילה ובשתיה עד שלא יחסר
שום דבר, ומכל מקום אין אנו מצוין להשתפר ולהפחית עצמנו מתוך
השמחה, שלא נצטוינו על שמחה של הוללות ושל שטות, אלא בשמחה של
תענוג שיציר מחובה לאהבת השם יתברך והודאה על הנסים שעשה לנו, ועין
שם מה שכתב דברי הגמרא. וזה לשון (התיראדם) בין שכל הנס היה
על ידינו, לכן חיבו תמידים להשתפר ולקחות לשתות יותר מהרגילו כדי לזכר
הנס הגדול, ואמנם היודע בעצמו שחלו או במצוה מן המצוות, בנשילת
ימים וברכה וברכת המזון, או שלא יתפלל מנחה או מצריכה, או שינהג
קלות ראש, מוטב שלא ישתפר, וכל מצוה יהיו לשם שמחה, עד כאן לשונו:

(ד: גס"ח) עור י"ח (20) ALAI SHUR

הרי אדם גדול מאד הבטוח בעצמו יכול להשתכר לגמרי בפורים. אנחנו בני אדם קטנים, קטנים בתורתנו ובעבודתו, די לנו גם בפורים להתבסס "יותר מלימודנו, ואין צריך להשתכר כל כך" (רמ"א באו"ח תרצה, ב). ונתכונן לשמור על רוממות היום לבל ייהפך ח"ו ליום הוללות ובטלה.

ביור הלכה (21) ג"אור הלכה

* ת"ב איניש וכי. ואם האמר, האך תיכו תניל מה שנקר בתורה ובנביאים בכמה מקומות השקרה למקשול גדול: יש לומר, מפני שקל הנסים שנגשו לישראל בימי אחשורוש היו על ידי משקה, כי בתחלה נקודה ושמתי עלי ידי משקה וקאה אסתר, וכן ענין המן ומפלתו הנה על ידי משקה, ולכן תיבו חקמים להשפיר עד כדי שיחא נקר הנס הגדול בשמחה הגדולה ומכל מקום כל זה למצוה ולא לעכב [א"ר]: *

(5' ח) י"ח (22) R. BLAU

קראתי בשם רב שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל שאף שכל דיני פורים ישארו לימות המשיח (מהפסוק וימי הפורים האלו לא יעברו מתוך היהודים וכו'), פרט אחד ישתנה, שבימות המשיח לא נצטרך לשתיית יין ולא נקיים "עד דלא ידע", שבזמננו שיש צרות רבות לכלל ישראל יש צורך בשתייה לעורר השמחה בקרבנו, אבל לימות המשיח שימלא העולם דעת ה' ויהיה שלום אמיתי בעולם, תתקיים שמחה בלי אמצעים חיצוניים ולא נצטרך להשתכר. ואפשר לשאול על דבריו: מדוע דוק בפורים חייבים להשתכר ולא בשאר החגים? הלא יש צרות לישראל בכל ימי השנה - לא רק בפורים! והתירוץ פשוט: שכל שמחת פורים תלויה בהצלה מהצרות שבאו עלינו, ואם כן, כיון שעדיין יש לנו צרות נוספות בימינו, יש צורך בקיום "עד דלא ידע" לעזור לנו לשכוח הצרות. מה שאינו כן בשמחת יו"ט, דהוי שמחה של קירבה להקב"ה ושמחה של עבודת היוצר.

(הקדמה ג"אור ח"ד) (23) MAHARAL

.. עיקר הטעם מה שאמר שצריך לבסומי בפוריא עד דלא ידע... יום זה אינו כמו יום הכפורים שהוא יום צום ותענית... שכאשר מסלק האדם ממנו הגוף על ידי התענית שהוא ממעט הגוף יש לאדם דביקות אל השיי... אבל ימי הפורים הוא ענין אחר אשר השיי הציל אותם מהמן בשביל שאין האדם נחשב לדבר מה ואין לו עזר מצד עצמו, וכיון שאין האדם נחשב לדבר מה הקיום שלו הוא מן השיי... וכאשר הוא מבוסס ואין יודע בין ארור המן ובין ברוך מרדכי אז מה האדם נחשב כאשר מסולק ממנו השכל... ולכן חייב לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, ואז אין דבר באדם. וכאשר אין האדם נחשב לכלום קיומו הוא מן השיי. ומעתה התבאר כי ימי הפורים יש בהם משתה ושמחה, שכל אשר יש לו משתה ושמחה יותר אינו נחשב לכלום. ואינו דומה ליום טוב שהם זמני שמחה, כי אין השמחה רק שיהיה כח לנפש, לא לבטל השכל ממנו. אבל בפורים כל אכילה ושתייה הוא הסרת השכלי, חזו ביטול האדם עד שאינו נחשב דבר-מה, ודי בזה למבינים דברים שהם עמוקים מאד מאד. ומוסיף המהר"ל ד"ה הפיל פור: "עד דלא ידע" כלומר, כי כאשר אדם מגיע למדה גאת אין לו שום עזר כלל, כי לא ידע דבר, ואין לו יכולת, וכך ישראל באותו שעה לא היה העזר והתשועה דבר מה מצד עצמם, רק מן השיי היתה הישועה הזאת.

דברים (24) DEVARIM (כ"ט:טו)

וְשִׂמְחֶתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְנֶךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיְתוּם וְהָאֲלֻמְנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁכַן שְׁמוֹ שָׁם: וְזָכַרְתָּ כִּי-עַבְדָּ הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וְשִׁמְרַתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה:

11 You shall rejoice before HASHEM, your God — you, your son, your daughter, your slave, your maidservant, the Levite who is in your cities, the proselyte, the orphan, and the widow who are among you — in the place that HASHEM, your God, will choose to rest His Name. 12 You shall remember that you were a slave in Egypt, and you shall observe and perform these decrees.

דברים (כ"ט:כ"א) ויקרא (25) VAYAKRA (כ"ט:כ"א)

וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרֵי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ-עָבֹת וְעַרְבֵי-נַחַל וְשִׂמְחֶתֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים:

40 You shall take for yourselves on the first day the fruit of a citron tree, the branches of date palms, twigs of a plaited tree, and brook willows;* and you shall rejoice before HASHEM, your God, for a seven-day period.

דברים (י"ד:ט) DEVARIM (26) (י"ד:ט)

וְאָכַלְתֶּם-שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׂמְחֶתֶם בְּכֹל מַשְׁלַח יְדְכֶם אֲתֶם וּבְתִיכֶם אֲשֶׁר בִּרְכָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

7 You shall eat there before HASHEM, your God, and you shall rejoice with your every undertaking, you and your households, as HASHEM, your God, has blessed you.*

But is there weeping in the presence of the Holy One, Blessed is He? והאמר רב פפא אין והאמר רב פפא אין - Why, Rav Pappa said: There is no grief in the presence of the Holy One, Blessed is He, שנאמר "הוד והדר לפניו עו והדרה במקומו" - for it states:^[27] *Glory and Majesty are before Him, might and delight are in His place!*^[28]

(27) חז"ל (ג:)

דברים (28) ויקרא (28) VAYAKRA (י"ח:א)

וְיִדְבַר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: יֵין וְשִׁכָּר אַל-תִּשְׁתֵּהוּ אֶתְּךָ וּבְנֵיךָ אִתְּךָ בְּבֹאֵכֶם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא תִמְתּוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם: וְלֹא-תִבְדִּיל בֵּין יָד יְהוָה וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטְּהוֹר: וְלֹא-תִזְכֹּר אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל-הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּיַד-מֹשֶׁה:

8 HASHEM spoke to Aaron saying: 9 Do not drink intoxicating wine, you and your sons with you, when you come to the Tent of Meeting, that you not die — this is an eternal decree for your generations. 10 In order to distinguish between the sacred and the profane, and between the contaminated and the pure, 11 and to teach the Children of Israel all the decrees that HASHEM had spoken to them